

XV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til Pensionslov for Postvæsenet af 16. Marts 1900.

(Afgiven af Folketingets Lønningsudvalg den 25. Januar 1906.)

Efter at man ved Lov af 29. Marts 1899 havde ændret Pensionsloven af 20. November 1876 for Hærens og Søværnets „Underbefalingsmænd, menige samt de med disse Klasser ligestillede“, saaledes at de skulde pensioneres efter Reglerne i den almindelige Pensionslov af 5. Januar 1851 blot med den Forskel, at Pensionsretten først begynder fra og med det fyldte 35te Aar samt efter 10 Aars Tjenestealder — maatte man vente, at det kun blev et Tidsspørgsmaal, naar de tilsvarende civile Etaters Bestillingsmænd krævede samme Ret.

Som Følge deraf udkom Pensionsloven af 16. Marts 1900 for Postvæsenet, hvis § 2, sidste Stykke, lyder saaledes: „Naar statsansatte Postbude, Postkonduktører og Pakmestre efter 10 Aars fast Ansættelse under Postvæsenet paa Grund af Alder, Svagelighed eller andre dem utilregnelige Aarsager afskediges af Tjenesten, ere de berettigede til at erholde Pension efter Reglerne i Pensionsloven af 5. Januar 1851, dog at deres Tjenestealder i intet Tilfælde regnes før end fra det fyldte 25de Aar, og at de 10 første Tjenesteaar fradrages vedkommendes Tjenestetid som pensionsberettiget. . . . . Reglerne i Pensionsloven af 5. Januar 1851 komme ligeledes til Anvendelse paa de her omhandlede Bestillingsmænds efterladte.“ Liggende Regler for Pensionering fastsattes

ved Lov 16. Marts 1900 for Telegrafvæsenet, og Lov 15. Maj 1903 § 34 for Statsbanerne.

For Landpostbudenes Vedkommende blev der allerede i Loven af 12. April 1889 indsat en Bestemmelse om en Slags Selvpensionering med Statstilskud, som overførtes i Loven af 23. Maj 1902 § 22 og gik ud paa, at der til Landpostbudenes almindelige Enke- og Alderdomsforsørgelsesforening, som ved Resolution af 13. Maj 1897 blev godkendt af Ministeriet, skulde af Staten tilskydes til en Pensionsfond et Beløb af samme Størrelse som Medlemmernes egne Aarsbidrag til den, dog ikke over 5 pCt. af Lønningerne, hvilke Beløb Staten skulde forrente med 4 pCt. Men der skulde hengaa 10 Aar, inden Fonden maatte virke. Altsaa først den 13. Maj 1907 kunde Landpostbudene faa Gavn af denne Pensionering. Uagtet en Ændring heri for de ældste Budes Vedkommende godkendtes, var der endvidere den Ulempe, at det oprindeligt var en frivillig Sag, om Landpostbudene vilde indtræde i Foreningen eller ej. Først fra den 1. Januar 1903 blev det obligatorisk, og indtil da var knapt Halvdelen af Landpostbudene i Foreningen.

Ifølge nærværende Lovforslag foreslaas det:

1) at ophæve Selvpensioneringsfonden saaledes, at Staten faar sine tilskudte